

כל פסולי המוקדשין פרק חמישי בכורות לב.

עין משפט
נר מצוה

ז א מ"י פ"ו מהלכות
בכורות הלכה ח:
ח ב מ"י פ"ו מהלכות ערמין
הלכה ה:

שיטה מקובצת

[illegible]

רבינו גרשום

דבר שאינו נישום מחייב
היינו עור דאניו נישום
לאחר מיתה לא
גורו רב לאחר שחיטה
אחר נמכר בהבלעה לא
קודם שחיטה לא נמכר
בהבלעה; ואיכא אוקמה
רבנא דאורייתא דלא גזרו בהו
שחיטת תוקת תומים לא
אוקמה דאורייתא רבתי
אמר רב לאחר שחיטה
נמכר אפילו לא בהבלעה;
איחזו דבר שאין בו ברכה
לכומר ונשום אסור
למכור ולהנתיב ממנו לא
לאחר שחיטה מותר
לאחר מעשה המה (ו)
של יתומה דאי גדול
רבנן גזרי כפי לאחר
שחיטתו לא שחיטתו
ואי שאר סטרי למקדש
אמר רבא נמכר לאחר
שחיטתו; בעצמולותי הבשר
הוא הדין; והבשר

עצמותה השחובל שחובל
צמחלהו בקן: מו כי
אחריו. מאן דאמר מבליע
באחריו מבליע עומות
דעבדי מיניה חילין.
אחריו דמר דאמר אין
מבליע: אן עבדי מכל
חילין: שכן חילין על
עין קדש קדשים בין
בין קדש קלים בין
חולין. עשרי כהנה איני
חילן אלא על חולין: אן
חומים קדושים. רבתי כל
חורש קדש קדש חורש:
לאחריו ולמלך למעשה הן
אין: אלא חומים אל ימכר
גמי אף אל יגאל דמעשר
אל ימכר אף אל יגאל: שכן מקדש
לפניו ולחוריו. רבנן קדש
מעשרי עשירי וקדושי
עשירי והאזן עשר עשירי
שלשון מקדושים. מה שאין
כחומים: איאל למיזך
דפרסין מה לבכור שכן
קדושתו מרחם: והעברת
יתרוה אלא לומר אל
העברת לומר לומר והעברת
שהיה יכול לומר ונתת כל
פטר חורש:
כלשון העברת למעשה
העברת

ד'לא יאמר לא גאל בחרמים וגמר ממעשר מה מעשר קרשו ואינו גאל. וא"ת דלילחם הוה ילפינן מהקדש ילו דתפסה וי"ל ללחומרא ילפינן א"י משום דבחרמים כתיב לא ימכר ומוקמינן ^ו ימכר גא יגאל: הו"א ואל בחרמי. רבא נמי דמשינן בסקמון שלא יבחר יס בחרמים לא כצריך אית ליה נמי

הוא ולא צבור כדמוכח בפ"ק דתמורה (דף ה:) גבי חי עבד לנא מצינ דלא ללא הוא הוה ילפינן צבור דתמורה העברה ממעשר ואפי' נמי דמוק' בפ"ק דתמורה הוה דהוינו יאה מצינ הוה דריש הוא ולא צבור יי' מדסמך ליה הוא לקדש קדשים י' דמשמע הוא בקדושתו יאה: **רבא אמר לא ינא דחרמים** א צריך. כך תבין בפסרים ורש"י יי' גרס לא ימכר משום דדייק דליתנהו היכא אי חי בעלים הקדש נינהו ואפי' בלא יגאלן קאמר והא קדשי צדק הוה דניגאלין ורש"י מפ' דקדש נינהו יי' קאמר היינו אפי' נפדו דקדשי קדשים יי' משמע ליה קדושת הגוף עד צואו ליד כהן ומיהו קשיל לר' דפ"ק דתמורה (דף ה:) משמע דמובחין דלין מועיל פדיון יי' מהוא דהוינו יאה לאפי' דאי עבד מהני ולרבא דלמך לא מהני נפיק מלא יגאלן גופיה ואפי' היכי הוה דייק הכא דלא יגאלן לא צריך משום דאי צעלים הקדש נינהו אפילו נפדו הוא גופיה מלא יגאלן נפקא ליה לרבא ועוד קשיל אחרת שהקשה רש"י הא דקאמר אס אינו ענין לחרמים תנאו ענין למעשר יי' מאי צריך מעשר ולא יגאלן דחרמים יאה צגופיה כתב ר' אלא משום לא ימכר יי' דבבבין הכי ה"ל למימר ואס אינו ענין לגאולה בצגופיה כתב תנאו ענין למכירה אפי' יאמר לא יגאלן דחרמים למא לי ש"מ לאשפויי: **הא אחר שחיבה נגאל הא בעי** העברה והעברה. תימנה לוקמה צמפרכת דהרי היא כחיה לכל דבריה דלמך יי' בפ"ק דחולין (דף ג.) מדמי פסח מי אדחי הא תנא שחטב שנים או רוב שנים כו' וי"ל דשמא זו היתה חשובה כחיה אף לענין תמורה והרב רבי שמעון מנייבילא זצ"ל היה מפרש דהכל דנגמרה השחיטה הסלמה לא חשיבא מפרכת כחיה והכל י' פירשתי צמפרכה (ב"ק דף ע.) צשמעמין דפריה מטמאה טומאת אורכלין י': פסק

דבכור לא מפני ומאי חזית דלא תפדה דבכור לגופיה
דמעשר לגופיה דבכור לאפנויי דנין גאולה מנאולה
ה מאי נפקא מינה ^א הא תנא דבי רבי ישימעאל ^ב ושב
א שיבה זו היא ביאה הני מילי היכא דליכא דדמי
ליה מדדמי ליה ילפינן וליקף בכור העברה העברה
^ג נמי גמר גאולה גאולה מחרמים מיעט רחמנא
דלא בכור ואימא הוא ולא מעשר ^ד מעשר גאולה
נאל דחרמים לא צריך דאיתנהו היכא אי כי בעלים
חולין נינהו ^ה דתניא דחרמים כל זמן שהן בבית בעלים
בריהם שנאמר ^ו כל חרם קדש קדשים הוא לה' נתנן
כל דבריהם שנאמר ^ז כל חרם בישראל לך יהיה לא
יגאל

פסדיה דכזור לגופיה יין ולאגמורי אמעשר ולא יגאל דמעשר לאפניו
 ולאגמורי אזכור בהעברה העברה ודכזור לאפניו ולמיגמר גזירה שוה
 ומכירה דהא מעשר כבר קים לן יין דגמרא לא ליה גאולה מחמשים:
 הוה ליה לרביי צדין חמשים דגאולה כתב ציה כמו צחרמים
 בשום דגמר מזכור אלף מסבדא נפקא לן דלינו בפדיה: **הקדש**
 דן כהן לכל מי שירצה: **לך יהיה**. ברשות כהן הן כשרא ממונו:
 מנהו

וּשְׂאֵלֵינוּ יִשּׁוּס מַחֲיִים. כְּגוֹן הַעוֹר י" וְהַגִּידִין שְׁחִיבוֹת שׁוֹם דְּמֵי הַחֵמָה אִינוּ בְּשִׁיל הַעוֹר הַלֵּךְ בְּהַצִּלָּה שֶׁרִי אִפִּי' דְּגֵדוֹל וְיִמְמִי מִשְׁחָה הַשֶּׁבֶת אֲצִידֵה אֲרוֹקְמִוָה אֲדֹארוֹרִיטָא לְאַחֶר שְׁחִיטָה מוֹכֵרוּ בְּדִרְכּוֹ: פֶּנֶר לֶה לֵאד רִכָּא. דִּמְעָשֶׁר לֵאחֶר שְׁחִיטָה י" דֹּארוֹרִיטָא שֶׁרִי לִמְכּוֹר: קָה כָּל אֹה נִפְשָׁר

[illegible]

והמעשר לאפנוני ואינו
ואין דנין פדייה מגאולה
הכהן *ובא הכהן זו
ליה אבל ה איכא דרדד
ממעשר דהא מעשרש
גבי חרמים הוא הוא
כמותו רבא אמר לא
הקדש נינהו אי בי כרמי
הרי הן כהקדש לכל
לכהן הרי הן כחולין

דלאַטערן לגופיה ולאמורי נמי אמער בעצרה העברה: ומאי הוסיף
ולמיגרם גזירה שוה מחרמים אימא לא יגאל דמעשר לגופיה דלא יי' יפד
מחרמים לאקור במכירה: ונילף כבור העברה ממעשר. שיהא אקור
וכל חרם י' קדשים הוא. הוא אקור במכירה: (א) מספצא מעשר
ולמעוטי כבור דפדייה כתב ביה: לא יגאל דחרמים לא לריך. וללא
ניגוה. ואינו בפדייה ולא דמי לקדשי מוצא: חולין ניגוה. ויכול ללי

(א) פסחמוה ג. וישן (ג) ז"ק
 יח: ממוהה ג. ודף ח. נאלי
 (ב) ז"ק (ג) עזריהו ג. נאלי
 (ג) ז"ק (ד) ז"ק
 יג: חולין פה. יבמות ח: נדה
 כב: יומא ג. מיר ג. הוריות
 ח: מנחות ד. מה: ח. מוספא
 דערוץ קס"ד וע"ס (ג) רכ"ה
 יב, טו (1) ויקרא כו, 1 (1) לבלס
 ז"ק (ח) דגריי יע"ז
 ג' גאולה דס"ד מוה"ד
 דמעש כ"ר. ז"ק (1) בלא יחל
 ז"ק (ח) ומדמסך ז"ק
 ח' משעש ז"ק (ח) קמרה
 וכו' ז"ק (1) ש"ך ג"ש
 (ס) ז"ק"ה שחטת וע"ע חוס'
 חולין פד. ז"ק (ענין)

תורה אור השלם

1. רק ככל את נפש
 וחובו ואלתו שני כבדתי
 "אלהיו ששני נתן לך כבדתי"
 שיערו השטני והחזקו
 אצלנו כענין וקאלי:
 דברים יט
 2. אך בבוז שור את בו
 שבו את בבוז עו לא תפחד
 קדש עו את דמות חסד
 על המזבח ואת חלוקם
 תפטר חסד לרחם יחזק
 לך:
 3. אלא בכך בן טוב לרע
 ומיטרו ואם תמור
 מיטרו יהיה הוא תהיה
 יקדח קדש לא וקאלי:
 ויקדח עו כל
 4. אך כל חסם אשר יקדח:
 איש לך מאשר לו
 מאדם ובהמה ומשרה
 אחזקו לא יקבר אלא וקאלי:
 כל חסם קדשים הוא
 לך:
 5. וכל מעשר קדש וקאלי
 כל אשר יעבר תחת השבט
 תעשירי יקדח קדש לו
 ויקדח עו כל
 6. וכל חסם כל פטר חסם
 יקדח פטר חסם
 אשר יקדח לך ויקדח
 שטות יט
 7. ושם ביום חסם השביעי
 וקדח וקדח
 בקדח הקדח:
 וקדח עו כל
 8. ובא הכהן וקדח עו
 משח הגזע בבית שטת
 ממאת הוא בבית שטת
 הוא:
 9. וקדח עו דמו
 לך ישראל יט
 10. מבוזר יט
 יקדח

הגהות הב"ח

(א) גמ' לא תפדה וגמל
חי צמער: (ב) רש"י
ד"ה צחרמים וכו' חרס
קדש קדשים: (ג) ד"ה כל
חרס וכו' צמכירה הס"ד
ואח"כ מ"ה מעשר גאולה
כמותו מסתברא מעשר:

מוסף רע"י

בכבוד הוא אומר. לאל
לעיל לא. זו היא שיבה זו
היא מזה. לדון גזירה שיה
זו מזה. ויחזק. (מכות יא)
לומר ילפין גזירה שיה
משינה לזיה כמו דהו
מזיויה שיה לא מזיויה
זיה (נדה כב). דלע"ז דלן
מה קריל להלדד, דלן
דמזיויה צניחא כהן משמשי
דקין כהן גזירה שיה יבמות
וזה רש"י שרובין יא
בארוכה. הרי הן בהקדש.
יש כהן מעלה (שחי' כח)

(א) נראה משיגרת לשון רבינו דגריס בגמ' זה מעשר בהמה של יתומים ואינו מובן דהא בגדולים נמי מותר מה"ת למכור לאחר שחיטה וכן אמורא אהרא קאי וז"ע